

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети април през
две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Георги Д. Чолаков

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Георги Д. Чолаков Търговско дело №
20221800900201 по описа за 2022 година

С исковата молба вх. № 7899/11.11.2022 год. по описа на СОС на Е.Е.Х. с ЕГН, малолетен към момента на предявяване на исковите /понастоящем непълнолетен/, представляван от баща му и негов законен представител Е.Ц.Х. с ЕГН и Ц. Е. Х. с ЕГН *****, непълнолетен, действащ лично и със съгласието на баща му и негов законен представител Е.Ц.Х., и тримата от гр. З., ул. „Хаджи Димитър“ № 9, ет.2, ап.4, са предявени срещу "ДЗИ - " ЕАД, ЕИК обективно и субективно съединени иски с правно основание чл.432, ал.1 и чл.429, ал.3 от КЗ :

1. за заплащане на Е.Е.Х. на обезщетение в размер на 220 000 лева – частичен иск при пълен размер на претенцията от 240 000 лева, за причинени му неимуществени вреди – душевни болки, страдания и психически стрес вследствие на смъртта на майка му Е.Г.Ч. с ЕГН *****, настъпила при ПТП, причинено на 21.05.2022 год. около 18.30 часа на път II-64, км 6+600 м между гр. Б. и гр. К., по вина на Г.И.Ч. с ЕГН ***** – водач на лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с ДК № СО 8492 ВМ, със застрахователна полица № BG/06/121002097248 за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена с ответника, валидна от 21.07.2021 год. до 20.07.2022 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 21.05.2022 год. до окончателното ѝ заплащане;

2. за заплащане на Е.Е.Х. на обезщетение в размер на 1 500 лева за причинени му имуществени вреди – лишаването му от дължимата от майка му Е.Г.Ч., починала при горното ПТП, издръжка за минал период – от смъртта ѝ, 21.05.2022 год., до предявяване на иска, 10.11.2022 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 21.05.2022 год. до

окончателното ѝ заплащане;

3. за заплащане на Е.Е.Х. на обезщетение в размер на 15 000 лева за причинени му имуществени вреди – лишаването му от дължимата от майка му Е.Г.Ч., починала при горното ПТП, издръжка за бъдещ период – от предявяване на иска, 10.11.2022 год., до навършването му на пълнолетие, 23.11.2027 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 21.05.2022 год. до окончателното ѝ заплащане;

4. за заплащане на Ц. Е. Х. на обезщетение в размер на 220 000 лева – частичен иск при пълен размер на претенцията от 240 000 лева, за причинени му неимуществени вреди – душевни болки, страдания и психически стрес вследствие на смъртта на майка му Е.Г.Ч., починала при горното ПТП, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 21.05.2022 год. до окончателното ѝ заплащане;

5. за заплащане на Ц. Е. Х. на обезщетение в размер на 1 500 лева за причинени му имуществени вреди – лишаването му от дължимата от майка му Е.Г.Ч., починала при горното ПТП, издръжка за минал период – от смъртта ѝ, 21.05.2022 год., до предявяване на иска, 10.11.2022 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 21.05.2022 год. до окончателното ѝ заплащане;

6. за заплащане на Ц. Е. Х. на обезщетение в размер на 9 750 лева за причинени му имуществени вреди – лишаването му от дължимата от майка му Е.Г.Ч., починала при горното ПТП, издръжка за бъдещ период – от предявяване на иска, 10.11.2022 год., до навършването му на пълнолетие, 09.02.2026 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 21.05.2022 год. до окончателното ѝ заплащане;

Претендират се и направените по делото разноски и присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана на осн. чл.38, ал.1, т.2 от ЗА безплатна адвокатска помощ за процесуално представителство по делото.

Увеличение на размера на предявените като частични иски с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ за заплащане на обезщетения за причинени на ищите неимуществени вреди – от първоначално заявените размери от 25 500 лева, при пълен размер на претенциите от 200 000 лева, на 220 000 лева, частични иски, при пълен размер на претенциите от 240 000 лева, ведно със законната лихва върху сумите, считано от 21.05.2022 год. до окончателното им заплащане, е допуснато на осн. чл.214, ал.1 от ГПК в о.с.з. на 09.01.2024 год.

С исковата молба се твърди, че ищите са деца на загиналата вследствие на ПТП Е.Г.Ч..

Твърди се, че на 21.05.2022 год. около 18.30 часа на път II-64, км 6+600 м между гр. Б. и гр. К., се е движил лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с ДК № СО 8492 ВМ, управляван от Г.И.Ч. с ЕГН, който нарушил правилата за движение по пътищата и реализирал ПТП с товарен автомобил марка „Дачия“ модел „Сандеро“ с ДК № РВ 7559 АР, управляван от И. Н. Д. В резултат на ПТП била причинена смъртта на пътуващата в лекия автомобил „Опел“ Е.Г.Ч.. По случая било образувано ДП № 55/2022 г. на РУ – Пловдив,

пр.пр. № 3809/2022 год. на ОП – Пловдив, което до настоящия момент не е приключило с окончателен съдебен акт.

Твърди се, че Е.Г.Ч. е била на 33 години, когато е загубила живота си, била е млада, здрава, жизнена, активна и работеща жена, отговорна и всеотдайна в грижите за децата си майка. Децата й Е.Е.Х. и Ц. Е. Х. са много малки, когато като губят майка си, съответно на 13 и на 14 години, а на тази възраст грижите, вниманието и обичта на майката са изключително важни за хармоничното им и нормално израстване и развитие на децата. Ищите изключително тежко преживяват смъртта на своята майка, тя е била неочаквана и съкрушителна за тях. Връзката помежду им е била изключително силна, изпълнена с чувство на обич, уважение и привързаност. Е.Ч. е влагала много старание и любов в отглеждането им, обичала е всеотдайно децата си. В резултат на трагичния инцидент ищите губят безрезервната обич и моралната и физическата подкрепа на майка си, която винаги са имали. Децата, винаги имат нужда от грижите и подкрепата на родителите си, а тази нужда е особено силна до тяхното израстване и пълнолетие. Внезапната смърт на майката – неочаквана и насилствена, е причинила на децата неописуема мъка, душевни болки и страдания, които продължават и към момента и ще продължават за в бъдеще, тази трагедия ще остави завинаги отпечатък в съзнанието им. Несвоевременната смърт се отразява крайно негативно върху психическото и здравословното им състояние, тъй като смъртта на майката за детската психика е непреодолима травма. Децата са останали завинаги без майчина ласка и закрила в една много ранна и уязвима възраст.

Сочи се, че децата са били лишени и от дължимата от майка им издръжка за минал и за бъдещ период – от датата на смъртта й, 21.05.2022 год., до предявяване на исковете и от този момент до навършване на пълнолетие на всяко от децата, която определят на 250 лева месечно за всеки от ищите.

Сочи се, че за лекия автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с ДК № СО 8492 ВМ, управляван при ПТП от деликвентна Г.И.Ч., е била сключена с ответника застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите със застрахователна полица № BG/06/121002097248, валидна от 21.07.2021 год. до 20.07.2022 год., т.е. към датата на ПТП, 21.05.2022 год.

Твърди се, че ищите сезирали „ДЗИ – О.з.“ ЕАД с обща застрахователна претенция по чл.380, ал.1 от КЗ, получена от ответника по пощата на 27.07.2022 год., по която застрахователят образувал преписка с № 43072952200103 и не се е произнесъл до изтичане на срока по чл.496, ал.1 от КЗ.

Преписи от и.м., приложенията към нея и уточняващите молби са връчени на ответника с указанията по чл.367-370 от ГПК, като в срока по чл.367, ал.1 от ГПК същият е подал писмен отговор, с който е оспорил исковете по основание и размер, взел е становище по обстоятелствата, на които се основават и е направил възражения срещу тях.

С отговора се признава твърдяното застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за лекия автомобил марка „Опел“, модел

„Мерива“ с ДК № СО 8492 ВМ, със застрахователна полица № ВГ/06/121002097248, сключена с ответника, валидна от 21.07.2021 год. до 20.07.2022 год. Признава се и обстоятелството, че ищите са сезирали „ДЗИ – О.“ ЕАД с обща застрахователна претенция по чл.380, ал.1 от КЗ, по която застрахователят изискал представяне на допълнителни доказателства, каквито не му били представени.

С отговора се оспорват твърденията по и.м. за наличие на виновно поведение от страна на водача на л.а. „Опел Мерива“, с ДК № СО 8492 ВМ Г.И.Ч.. Сочи се, че в случая се касае за ПТП между три автомобила и към момента за установяване на причините за произшествието се води досъдебно производство, поради което ответникът счита, че не е изяснен механизма на ПТП и не се установява наличието на всички елементи от деликтната отговорност на сочения за виновен водач – противоправно и виновно извършено деяние, от което да са били причинени телесни увреждания на Е.Г.Ч. довели до нейната смърт.

Твърди се, че вина или най-малкото принос за настъпването на ПТП имат и водачът И. Н. Д., управлявал т.а. „Дачия Сандеро“ с ДК № РВ 8874 РА и водачът И.Н.Д., управлявал л.а. „Фолксваген Голф“ с ДК № РВ 7559 АР, а при установен принос от посочените лица за настъпилия вредоносен резултат същият следва да се вземе предвид при определянето на дължимото застрахователно обезщетение.

Твърди се, че общия размер на търсеното от всеки от ищите обезщетение за неимуществени вреди е завишен и не кореспондира с действително претърпените от тях неимуществени вреди, не кореспондира и с установената съдебна практика за определяне по справедливост на размер на обезщетения при подобен род претенции.

Оспорват се по основание и претенциите за обезщетения за претърпени от ищите имуществени вреди, като се сочи, че по делото не са представени доказателства, сочещи трудова ангажираност на починалата, която да е осигурявала издръжка на синовете си, поради което се оспорва Е.Ч. да е реализирала доходи, чрез които да е издържала синовете си. Отделно се сочи, че по системата на държавното обществено осигуряване ищите следва да получават необходимите социални плащания /чл.82, ал.1 от КСО/, които в пълна степен съответстват или са по-високи от издръжката, която е осигурявана от родителя им Е.Ч., т.е. в случая липсват настъпили имуществени вреди.

С отговора е направено възражение по чл.51, ал.2 от ЗЗД за намаляване отговорността на застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Сочи се, че за вредоносния резултат (травмите, получени от Е.Г.Ч.) е допринесло обстоятелството, че същата като пътник в МПС не е използвала обезопасителен колан към момента на настъпване на ПТП в нарушение разпоредбата на чл.137а, ал.1 от ЗДвП, като пострадалата сама се е поставила в опасност, от която за нея са настъпили вредни последици.

Оспорва се и началния момент, от който с и.м. се претендират лихви върху главниците – от 28.05.2022 год., като се сочи, че съгл. чл.497, ал 1, т.2 във вр. с чл.496, ал.1 от КЗ застрахователят изпада във забава след изтичането на тримесечен срок от заявяването на

претенцията. Претенцията на ищите е депозирана на 27.07.2022 год., т.е. горният срок е изтекъл на 27.10.2022 год.

Ответникът също претендира направените по делото и присъждане на възнаграждение по чл.78, ап.8 от ГПК за представителство от юрисконсулт.

Софийски окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните, приема за установено следното :

От представеното с и.м. удостоверение за наследници изх. № 152/01.05.2022 год. на община Златица се установява, че ищите Е.Е.Х., роден на 23.11.2009 год. и Ц. Е. Х., роден на 09.02.2008 год., са синове на Е.Г.Ч. с ЕГН., починала на 21.05.2022 год.

Видно от представените с и.м. констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 2022-1024-847/21.05.2022 год. на РУ – Карлово и в о.с.з. на 10.10.2023 год. от пълномощника на ищите протокол от 21.05.2022 год. за оглед на местопроизшествие, находящи се по ДП № 55/2022 г. на ОДМВР – Пловдив, пр.пр. № 3809/2022 год. на ОП – Пловдив, в същите е отразено ПТП, настъпило на 21.05.2022 год. около 18.30 часа на път II-64, км 6+600 м между гр. Б. и гр. К., с участието на :

1. МПС № 1 – лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с ДК № СО 8492 ВМ, с водач Г.И.Ч. с ЕГН *****;

2. МПС № 2 – лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с ДК № РВ 7359 АР, с водач И. Н. Д. и

3. МПС № 3 – лек автомобил марка „Дачия“, модел „Сандеро“ с ДК № РВ 7559 АР, с водач И. Н. Д..

В протокола е отразен следния механизъм на ПТП – МПС № 1 /л.а. „Опел“/ предприема изпреварване на МПС № 3 /л.а. „Дачия“/, навлиза в лентата за насрещно движение и се блъска в изпреварващото го МПС № 2 /л.а. „Фолксваген“/, след което МПС № 2 и МПС № 3 излизат вдясно извън пътното платно. МПС № 1 също излиза вдясно извън пътното платно и се блъска челно в крайпътно дърво. Отражено е, че при ПТП са починали водачът на лекия автомобил „Опел“ Г.И.Ч. и пътниците в този автомобил И.Л.Ч. и Е.Г.Ч., майка на ищите.

От показанията на свидетелите И. Н. Д. и И. Н. Д., участници в ПТП, се установява следното :

Свидетелят Д. управлявал лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“, като по пътя се движили една след друга три коли, той бил последен. Предприел изпреварване на автомобила „Опел“ пред него, като подал мигач, пътният участък бил прав и нямало насрещно движещи се автомобили. В момента, в който се изравнил с л.а. „Опел“, видял, че пред него има още един автомобил, който дотогава не бил забелязал, а водачът на изпреварвания от него автомобил също предприел изпреварване, но без да подаде мигач, като при маневрата блъснал л.а. „Фолксваген“ от дясната му страна и той излязъл вляво от пътното платно, като успял да избегне сблъсък с дърво и се установил на място. Не видял

какво се случило впоследствие с другия участник в катастрофата.

Свидетелят Д. по същото време управлявал лек автомобил марка „Дачия“, модел „Сандеро“ по пътя гр. Б. – гр. К., като се движил със скорост около 80 км/ч първи пред другите две коли – „Опел“ и „Фолксваген“. В страничното огледало забелязал, че л.а. „Фолксваген“ подава мигач и започва изпреварване на автомобила „Опел“ пред него. В този момент л.а. „Опел“ също предприел изпреварване без да подаде мигач и когато се изравнил с автомобила, управлявал от Д., той инстинктивно завил надясно за да избегне удар, защото виждал, че двата автомобила зад него ще се ударят. В следващия момент чул страшен трясък и виждал как л.а. „Опел“ се бил отклонил вдясно от пътя и се ударил в крайпътно дърво. Впоследствие свидетелят спрял автомобила си и се притекъл на помощ; виждал, че в л.а. „Опел“ има пострадали и се обадил на тел. 112. Не забелязал дали в катастрофиралия автомобил някой бил с поставен колан.

От заключението по назначената комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза, изготвено след запознаване с обсъдените горе констативен протокол за ПТП с пострадали лица и протокол за оглед на местопроизшествие, както и с показанията на участниците в ПТП Д. и Д., се установява следния механизъм на ПТП :

На 21.05.2022 год. около 18.30 часа – светлата част на денонощието, по път II-64, в зоната между гр. Б. и гр. К., в посока към гр. К., са се движили един след друг товарен автомобил „Дачия Сандеро“ с ДК № РВ 8876 РА, управляван от И. Н. Д. със скорост около 85 км/ч, след него се е движил лек автомобил „Опел Мерива“ с ДК СО 8492 ВМ, управляван от Г.И.Ч., а след него – лек автомобил „Фолксваген Голф“ с ДК № РВ 7359 АР, управляван от И. Н. Д.. Платното за движение в тази зона е било двупосочно, с по една лента за движение в противоположните посоки, всяка с широчина по 3.70 метра, разделени с прекъсната бяла линия „МЗ“. Участъкът е бил прав, без неравности, със сухо асфалтово покритие, с нормална видимост.

Придвижвайки се по гореописания начин, лекият автомобил „Фолксваген “ е предприел маневра за изпреварване на движещия се пред него лек автомобил „Опел“, като според водача на първия автомобил е подал ляв пътепоказател, увеличил е скоростта си на движение до около 108 км/час и се е движил в лентата за насрещно движение. Настигайки лекия автомобил „Опел“, водачът на последния също е предприел маневра за изпреварване на движещия се пред него товарен автомобил „Дачия“, като е отклонил челната част на л.а. „Опел“ вляво по отношение посоката си на движение, при което с челната си лява част е ударил в дясната странична част лекия автомобил „Фолксваген“. Вследствие на удара л.а. „Фолксваген“ се е отклонил вляво, като е преминал в зоната на лявото крайпътно пространство, а лекият автомобил „Опел“ е продължил движението си напред. Водачът му Червенков е изменил посоката на движение на автомобила вдясно с цел връщане в дясната си лента, в която към този момент се е движил товарният автомобил „Дачия“, като л.а. „Опел“ със задната си дясна част се е ударил в предна лява част на т.а. „Дачия“. Вследствие на този удар двата автомобила са се насочили в посока напред и вдясно по отношение първоначалната си посока на движение, преминали са в дясното крайпътно пространство,

където л.а. „Опел“ с челната си част се е ударил в дънера на високо растящо дърво и се е установил в мястото, където е описан в протокола за оглед на местопроизшествие. Вследствие на удара в дървото от автомобила се е откъснало предно дясно колело ведно с част от окачването му. Автомобилът „Дачия“ също е преминал през храстовидна растителност и се е установил в мястото, където е описан в протокола за оглед.

Експертизата определя скоростите на всеки от автомобилите, участващи в ПТП, към момента на сблъсъка помежду им, както следва : на л.а. „Дачия“ – 85 км/ч; на л.а. „Опел“ – 93 км/ч; на л.а. „Фолксваген“ – 108 км/ч. В този пътен участък, видно от протокола за оглед, е било разрешено изпреварването – на 2 800 метра от местопроизшествието е бил поставен пътен знак „В31“ за край на въведената с пътен знак забрана за изпреварване, а при липса на други знаци, ограничаващи скоростта, в случая максималната разрешена такава за движение извън населено място на МПС категория В е била 90 км/ч.

От заключението по КСМАТЕ се установява, че вследствие на ПТП е починала Е.Г.Ч., пътник в лекия автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с ДК № СО 8492 ВМ. При извършената аутопсия на трупа ѝ са били констатирани следните травматични увреждания :

- тежка съчетана черепно-мозъчна и гръдно-коремна травма, изразяваща се в травматичен кръвоизлив под меките мозъчни обвивки, двустранна множествена контузия на белия дроб, счупване на лявата ключица и първо и второ ребра вляво, травматично разкъсване на слезката, черния дроб и коремната аорта с последвал масивен кръвоизлив в коремната кухина, контузия на левия бъбрек;

- лицева травма, изразяваща се в разкъсно-контузни рани, кръвонасядания и охлузвания по лицето, както и счупване на носните кости;

- травма на крайниците, изразяваща се в счупване на костите на левия горен крайник, кръвонасядания и охлузвания по горните и долни крайници.

Непосредствената причина за смъртта на пострадалата е била тежката съчетана черепно-мозъчна и гръдно-коремна травма, като смъртта е настъпила бързо и предвид тежестта на уврежданията е била неизбежна. КСМАТЕ е категорична, че с оглед констатираната травматична находка може да се заключи, че пострадалата е била с поставен обезопасителен колан, което личи от контактните увреждания на кожата в областта на гърдите и корема, както и от пораженията на вътрешните органи, кореспондиращи с хода на колана. Действието на предпазния колан се свежда до ограничаване движението на тялото на пасажера напред до 12 см, но в конкретния случай самият колан е причинил смъртоносните увреждания на вътрешните органи на пострадалата.

За установяване на твърдените в исковата молба неимуществени вреди, търпени от ищите, с определението си по чл.374 от ГПК съдът е допуснал събиране на гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Диляна Иванова Дилова – Михова, без дела и родство със страните и Ц. Любенов Х., дядо на ищите, от показанията на които се установява следното :

Свидетелката Д. – М. е учителка и е била колежка с покойната Е.Ч., майка на

ищите. Познава добре и двете деца, тъй като им преподава в училище. Преди смъртта на майка им били весели, палави, умни деца, имали приятели в училище; забелязала, че след смъртта ѝ децата силно се травмирали. По-голямото момче Ц. трябвало да се яви на НВО по български език и литература, свидетелката работила с него преди това, но след катастрофата детето се затворило в себе си и изживявало много тежко момента, било разстроено, дори плачело. По-малкото дете – Е., като че ли още по-тежко изживява нещата, и сега свидетелката цяла година работи с него индивидуално, детето е много разстроено и много травмирано, което учителката му илюстрира с пример от час, когато се разплакало, когато имали преразказ на тема майката.

Случилото се отразило на успеха на децата в училище и на емоционалното им състояние, при Ц. свидетелката наблюдава силна раздразнителност, а при Е. – затвореност. Преди смъртта на майка им Ц. ѝ споделял, че семейството заедно ходили на море, че били непрекъснато заедно, че били много привързани към майка си.

Свидетелят Х. разбрал за катастрофата от сина си. Споделя, че след загубата на майка им децата станали неузнаваеми, отразило се на поведението и на обучението им. Видял ги още на следващия ден след катастрофата, били много разстроени, не били адекватни, защото не знаели какво точно се е случило. Много тежко приели смъртта на майка си, а и сега продължават да се чувстват зле.

С определението си по чл.374 от ГПК съдът е обявил по реда на чл.146, ал.1, т.4 от ГПК за безспорно между страните и ненуждаещо се от доказване твърдяното от ищите застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за лекия автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с ДК № СО 8492 ВМ, със застрахователна полица № ВГ/06/121002097248, сключена с „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, валидна от 21.07.2021 год. до 20.07.2022 год.

Видно от представените от пълномощника на ответника две удостоверения, издадени от НОИ, ТО – София област, ищите получават безсрочни наследствени пенсии на осн. чл.82, ал.1 от КСО в размер на 350.25 лева всеки от тях.

Видно от представените с и.м. обща застрахователна претенция по чл.380, ал.1 от КЗ на ищите, изпратена по пощата и получена от ответника на 27.07.2022 год. и писмо с изх. № 0-92-10568/09.08.2022 год. по описа на „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, по претенцията е била образувана ликвидационна преписка по щета № 43072952200103, по която няма данни ответникът да се е произнесъл, като определи и заплати обезщетение или откаже плащане на такова до изтичане на срока по чл.496, ал.1 от КЗ.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи :

Съгласно разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване на изискванията на чл.380, а именно – лицето, което желае да получи застрахователно обезщетение, е длъжно да отправи към

застрахователя писмена застрахователна претенция, като с предявяването на претенцията следва да предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя. Когато с претенцията са представени всички доказателства по чл.106 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе в срок до 15 работни дни – чл.108, ал.1 от КЗ. При непредставяне на всички доказателства се прилага срокът по чл.496, ал.1 от КЗ – срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл.380, ал.1 от КЗ, като застрахователят следва окончателно да се произнесе, като или определи и изплати размера на обезщетението, или даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато : а) отказва плащане, или б) основанието на претенцията не е било напълно установено, или в) размерът на вредите не е бил напълно установен.

Съгласно разпоредбата на чл.429, ал.2, т.2 от КЗ в застрахователното обезщетение, платимо по договор за застраховка „Гражданска отговорност“, се включват лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на чл.429, ал.3, а именно –

„Лихвите за забава на застрахования по ал.2, т.2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл.430, ал.1, т.2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна.“.

Актуалната практика на ВКС /решение № 128/04.02.2020 год. по т.д. № 2466/2018 год., решение № 60112/01.12.2021 год. по т.д. № 1221/2020 год. и решение № 72/29.06.2022 год. по т.д. № 1191/2021 год./ изоставя възприетото в предходни решения на съда /решение № 93/27.11.2020 год. по т.д. № 2013/2019 год./ становище, че застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане на срока по чл.496, ал.1 от КЗ, като се обединява около становището, че застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на делинквента за дължимата лихва за забава от датата на уведомяването си от застрахования за настъпването на застрахователното събитие или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице, която от двете дати е най-ранна. След изтичане на срока по чл.496, ал.1 от КЗ и при липсата на произнасяне и плащане на обезщетение от застрахователя същият дължи законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди за собствената си забава.

В настоящия случай допустимостта на предявените искове бе установена с представената с и.м. обща застрахователна претенция по чл.380, ал.1 от КЗ на ищците, получена от ответника на 27.07.2022 год., по която е била образувана ликвидационна преписка по щета № 43072952200103 и по която не се установи ответникът да се е

произнесъл, като определи и заплати обезщетение или откаже плащане на такова до изтичане на срока по чл.496, ал.1 от КЗ.

По основателността на предявените иски съдът намира следното :

I. По исковете за заплащане на обезщетения за причинени неимуществени вреди :

С разпоредбата на чл.432, ал.1 от КЗ е уредено правото на пряк иск в полза на пострадалото лице срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на прекия причинител, като отговорността на застрахователя е обусловена от и е еднаква по обем с отговорността на деликвента. За да се ангажира отговорността на застрахователя по горния ред е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, както и да са налице всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител – застрахован спрямо увреждения за обезщетяване на причинените вреди. В конкретния случай ищите следва да установят и че са низходящи от първа степен, т.е. от кръга на лицата, легитимирани да получат застрахователно обезщетение съгл. ППВС № 4/25.05.1961 год. с оглед смъртта на тяхната майка.

В настоящия случай от събраните гласни и писмени доказателства и от заключението по назначената КСМАТЕ бе установено по несъмнен начин, че една от причините за настъпването на описаното с и.м. ПТП са били субективните действия от страна на Г.И.Ч. – водачът на лекия автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с ДК № СО 8492 ВМ, със застрахователни полици за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключени с ответника. Установено бе, че преди да предприеме маневра за изпреварване на движещия се пред него товарен автомобил „Дачия“ Червенков не се е убедил, че не го изпреварва друго пътно превозно средство и че движещото се след него пътно превозно средство не е подало сигнал за изменение на посоката си на движение наляво; Червенков е предприел маневрата без сам да подаде сигнал за изменение на посоката си на движение и е предизвикал удар с изпреварващото го МПС. Именно вследствие на този удар л.а. „Опел“ се е отклонил вдясно от първоначалната си посока на движение, преминал е в крайпътното пространство и се е ударил в дънера на високо растящо дърво. Установено бе, че вследствие на удара в дървото на място са починали водачът на лекия автомобил „Опел“ Г.И.Ч. и пътниците в този автомобил Иванка Лукова Червенкова и Е.Г.Ч., майка на ищите. От неоспореното от страните заключение на КСМАТЕ бе установено, че вследствие на удара на Червенкова са били причинени тежки травматични увреждания, довели до леталния изход.

Установено бе и че ищите са наследници – синове на починалата Е.Г.Ч..

По делото бе установен и последният елемент от фактическия състав за ангажиране на отговорността на застрахователя по предявените преки иски по чл.432, ал.1 от КЗ – обстоятелството, че за лекия автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с ДК № СО 8492 ВМ, управляван при ПТП от деликвента Червенков, е бил сключен с „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите

със застрахователна полица № BG/06/121002097248, , валидна от 21.07.2021 год. до 20.07.2022 год., т.е. към датата на ПТП, 21.05.2022 год.

При определяне на размера на дължимите обезщетения за търпени неимуществени вреди от всеки от ищците съдът намери, че не е налице основание за редуциране на размера на същите поради твърдяното от ответника съпричиняване на вредоносния резултат от бездействията на пострадалата Е.Г.Ч. – от заключението по КСМАТЕ бе установено, че същата по време на ПТП е била с поставен предпазен колан.

При определяне на размера на горните обезщетения съдът намери, че е налице основание за редуциране на размера на същите поради установеното по делото съпричиняване на вредоносния резултат от действията на трето, неучастващо по делото лице – водачът на участвалия в ПТП лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“ с ДК № РВ 7359 АР – И. Н. Д.. Установено бе, че този водач, предприемайки изпреварване на движещия се пред него л.а. „Опел“, макар и на пътен участък, където това е било разрешено и подавайки своевременно мигач, се е движил със скорост от 108 км/ч, т.е. с 18 км/ч над разрешената максимална скорост за движение извън населено място, тъй като пътят не е бил скоростен. Самият водач на л.а. „Опел“ също се е движил, макар и минимално, над разрешената максимална скорост за движение – с 93 км/ч, т.е. водачът на л.а. „Фолксваген“ в конкретния случай е нямал право да предприема изпреварване с оглед забраната на чл.21 от ЗДвП. Извършеното от него нарушение на горното правило за движение по пътищата е станала пряка причина за ПТП, тъй като ако този водач се бе движил с по-малка от максимално разрешената скорост, не би предприел изпреварване и до сблъсък с л.а. „Опел“ не би се стигнало. От друга страна следва да се отчете по-големия принос на последния водач за настъпване на произшествието – същият очевидно не е забелязал в огледалата за обратно виждане вече предприелия маневрата изпреварване автомобил, който е подал мигач, указващ същата и променяйки траекторията си на движение, сам се е ударил в него, т.е. сам е могъл да предотврати ПТП независимо от действията на водача зад него.

Преценявайки горните обстоятелства, при които е настъпило ПТП, съдът приема, че и двамата водачи на МПС – на л.а. „Опел“ и на л.а. „Фолксваген“, с действията си са допринесли за настъпването на вредоносния резултат, но не в еднаква степен, като приносът на водача Червенков се определя от съда на 80 %, а на водача Д. – на 20 %. Предвид изложеното настоящият състав приема, че е налице съпричиняване от страна на трето лице в размер на 20 %, съставляващо основание за намаляване отговорността на прекия причинител, респ. на застрахователя по предявения срещу него пряк иск, което съгласно чл.51, ал.2 от ЗЗД следва да бъде съобразено при определяне размера на обезщетенията за неимуществени вреди и тяхното редуциране в същата степен.

Съгласно разпоредбата на чл.52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. При определяне на обезщетението се съобразяват характера и тежестта на вредите, тяхното проявление във времето и цялостното неблагоприятното отражение на увреждащото деяние в патримониума на увредените лица.

Смъртта поставя край на живота като най-ценно човешко благо, което прави вредите

от настъпването ѝ от една страна невъзвратими, а от друга – най-големи, поради което за това житейско събитие следва да се определи по справедливост по-висок размер на обезщетение, отколкото за търпени неимуществени вреди от телесни повреди. В случая неимуществените вреди са във формата на психически болки и душевни страдания на законните наследници на починалата вследствие смъртта на тяхната майка. Характерът и тежестта на същите бяха установени от показанията на свидетелите Диляна Дилова – Михова и Ц. Х. – децата са останали дълбоко травмирани от загубата на майка си, а с оглед възрастта им в този момент – на 14 и 12 години, същите са били уязвими и изключително зависими от полагащите грижи, възпитанието и емоционалната връзка с родителите им. Както се сочи и в исковата молба, децата винаги имат нужда от грижите и подкрепата на родителите си, а тази нужда е особено силна до тяхното израстване и пълнолетие; несвоевременната смърт на Червенкова се е отразила крайно негативно върху психическото и здравословното им състояние, тъй като смъртта на майката за детската психика е непреодолима травма.

В заключение и съобразно установеното в практиката на съдилищата разбиране за справедлив размер на обезщетения за неимуществени вреди, претърпени по повод смърт на близък, съдът намери, че за репатриране на неблагоприятните последици от увреждащото събитие съобразно възприетия с чл.52 от ЗЗД принцип на справедливостта, необходимите суми, която ответникът дължи на всеки от ищите, са в размер на 160 000 лева. Същите, съобразно изложеното по-горе за определения процент съпричиняване на вредоносния резултат от действията на трето лице – 20 %, на осн. чл.51, ал.2 от ЗЗД следва да бъдат редуцирани на 128 000 лева, които суми съдът следва да осъди ответника да заплати на всеки от ищите на осн. чл.432, ал.1 от КЗ, ведно със законната лихва, дължима на осн. чл.429, ал.3 от КЗ – от деня на завеждане на претенцията по чл.380, ал.1 от КЗ, 27.07.2022 год., до окончателното им заплащане. За разликата между присъдения размер от 128 000 лева до пълния предявен като частичен размер на исковете от 220 000 лева същите следва да се отхвърлят като неоснователни.

Исковете по чл.429, ал.3 от КЗ следва да се отхвърлят за претендиращия период за лихва, считана от деня на увреждането, 21.05.2022 год., до деня на завеждане на претенцията по чл.380, ал.1 от КЗ, 27.07.2022 год.

II. По исковете за заплащане на обезщетения за причинени имуществени вреди :

По делото не бяха събрани доказателства починалата майка на ищите да е осигурявала приживе издръжка на децата си и в какъв размер, какви доходи е получавала и дали изобщо е получавала такива. Независимо от горното и с оглед разясненията, обективирани в т.8 на ППВС № 4/1968 год. когато при причинена смърт са увредени близки на починалия, които са понесли имуществени вреди от неговата смърт, изразени в невъзможност да получават повече издръжка от него, тези лица имат право да търсят обезщетение за тези вреди, ако те не се компенсират от пенсията, на която имат право.

В случая дължимата издръжка на всяко от двете деца не може да е под минимално определения в чл.142, ал.2 от СК размер – една четвърт от размера на минималната работна заплата за страната, която към датата на смъртта на Е.Г.Ч., 21.05.2022 год., е определена на 710 лева с ПМС № 37/24.03.2022 год., поради което минималната дължима на всяко дете издръжка е възлизала на 177.50 лева. Горната минимална издръжка обаче е следвало да се понесе поравно от двамата родители, т.е. частта от дължимата от Червенкова минимална издръжка е възлизала на 88.75 лева за всяко дете.

По делото обаче бе удостоверено с представените от пълномощника на ответника удостоверения, издадени от НОИ, ТО – София област, че ищите след смъртта на майка си получават безсрочни наследствени пенсии на осн. чл.82, ал.1 от КСО в размер на 350.25 лева всеки от тях, които надвишават горния минимален размер на дължимата им приживе от майка им издръжка. От горното следва, че същите не търпят твърдените имуществени вреди – лишаването им от дължимата от майка им Е.Г.Ч. издръжка за минал период, от смъртта ѝ, 21.05.2022 год., до предявяване на иска, 10.11.2022 год. и за бъдещ период – от предявяване на иска, 10.11.2022 год., до навършване на пълнолетие на всеки от ищите, поради което предявените иски с правно основание чл.432, ал.1 и чл.429, ал.3 от КЗ за заплащане на обезщетения за имуществени вреди следва да се отхвърлят изцяло, ведно с претендираните законни лихви върху главниците.

По отношение на държавните такси и разноски :

Тъй като с определение № 498/13.12.2022 год. ищите са били освободени на осн. чл.83, ал.2 от ГПК от заплащане на държавни такси и разноски в настоящото производство, то с оглед изхода на делото и на осн. чл.78, ал.6 от ГПК ответникът следва да се осъди да заплати по сметка на съда дължимата държавна такса от 10 240 лева върху уважения размер на исковите, както и направените разноски от бюджета на съда в размер на 200 лева – изплатени възнаграждения на в.л. по КСМАТЕ.

В хода на производството по делото ищите не са направили разноски и не са искали присъждане на такива.

Тъй като, видно от представения с исковата молба договор за правна помощ от 07.11.2022 год., сключен между ищите чрез законния им представител и адв. П. К. от САК, същият е за оказване на осн. чл.38, ал.1, т.2 от ЗА на безплатна адвокатска помощ за процесуално представителство по делото, то на осн. чл.38, ал.2 от ЗА съдът следва да определи размер на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ищите с ДДС /същият е регистриран по ЗДДС/ и осъди ответника да заплати така определената сума на адвоката.

Съобразно правилата на чл.36, ал.2 от ЗА и чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения с оглед уважения размер на исковите от 256 000 лева минималният размер на възнаграждението по чл.7, ал.2, т.5 възлиза на 17 868 лева с ДДС, което е несъответно на фактическата и правна сложност на делото.

Съгласно възприетото с ТР № 6/06.11.2013 год. по тълк. дело № 6/2012 год. на ОСГТК на ВКС основанието по чл.78, ал.5 от ГПК /приложимо по аналогия и при определянето на възнаграждението на осн. чл.38, ал.2 от ЗА/ се свежда до преценка за съотношението на цената на адвокатска защита и фактическата и правна сложност на делото, като съдът следва да съобрази спецификата на отделния случай, след което, при несъответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата при упражняване на процесуалните права, следва да бъде намалено и заплатеното възнаграждение.

В настоящия случай ниската фактическа сложност на делото е обусловена и от извършените процесуални действия с участието /само/ на преупълномощен представител на адв. К., пълномощник на ишците – по делото са проведени три заседания, в които са разпитани четирима свидетели и е прието заключение по една експертиза.

След постановеното решение на СЕС от 25.01.2024 год. по дело С-438/22 съдът не е обвързан императивно с фиксираните в НМРАВ минимални размери на адвокатските възнаграждения. Размерът на дължимото адвокатско възнаграждение подлежи на преценка с оглед цената на предоставените услуги, вида на спора, материалния интерес, вида и количеството на извършената работа и преди всичко – фактическата и правна сложност на делото /определение № 50021/05.03.2024 год. по т.д. № 1944/2022 год. на ВКС, II т.о./. Съпоставяйки горните критерии, съдът намира, че съответно на горната сложност на делото и спецификата на конкретния случай е размер на възнаграждението от 5 000 лева с ДДС, което ответникът следва да се осъди да заплати на пълномощника. Така определеното от съда възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от ЗА не подлежи на редукция съразмерно на отхвърлената част на исквете с оглед разпоредбата на чл.78, ал.3 от ГПК /определение № 7/17.01.2022 год. по т.д. № 339/2021 год. на ВКС, ТК, I т.о./.

В хода на производството по делото ответникът е направил разноски в размер на 970 лева – внесени депозити за възнаграждение на в.л. по КСМАТЕ в размер на 800 лева и за призоваване на свидетели в размер на 160 лева, както и заплатена такса за издаване на съдебни удостоверения в размер на 10 лева. Тъй като ответникът е бил представляван по делото от юрисконсулт, дължимото му на осн. чл.78, ал.8 от ГПК възнаграждение, определено съобр. чл.37 от ЗПП, който препраща към разпоредбата на чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, се определя от съда в размер на 300 лева; не са налице основания за увеличение на така определеното възнаграждение по реда на чл.25, ал.2 от Наредбата. С оглед на горното и на осн. чл.78, ал.3 и 8 от ГПК ишците следва да се осъдят да заплатят на ответника сумата от 574.92 лева, съставляваща направени по делото разноски и възнаграждение за представителство от юрисконсулт съразмерно с отхвърлената част от исквете.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на осн. чл.432, ал.1 и чл.429, ал.3 от КЗ "ДЗИ - " ЕАД, ЕИК да заплати на **Е.Е.Х.** от гр. З., ул. „Хаджи Димитър“ № 9, ет.2, ап.4, с ЕГН, непълнолетен, действащ лично и със съгласието на баща му и негов законен представител Е.Ц.Х. с ЕГН, сумата от **128 000 лева** /сто двадесет и осем хиляди лв./ по предявения като частичен иск за сумата от 220 000 лева, при пълен размер на претенцията от 240 000 лева, съставляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди – душевни болки, страдания и психически стрес вследствие на смъртта на майка му Е.Г.Ч. с ЕГН, настъпила при ПТП, причинено на 21.05.2022 год. около 18.30 часа на път II-64, км 6+600 м между гр. Б. и гр. К., по вина на Г.И.Ч. с ЕГН – водач на лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с ДК № СО 8492 ВМ, със застрахователна полица № BG/06/121002097248 за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена с ответника, валидна от 21.07.2021 год. до 20.07.2022 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 27.07.2022 год. до окончателното ѝ заплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск по чл.432, ал.1 от КЗ **В ЧАСТТА МУ** за разликата до пълния му предявен като частичен размер от 220 000 лева /двеста и двадесет хиляди лв./ и предявения иск чл.429, ал.3 от КЗ **В ЧАСТТА МУ** за заплащане на законна лихва за претендирания период от 21.05.2022 год. до 27.07.2022 год.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Е.Е.Х. от гр. З., ул. „Хаджи Димитър“ № 9, ет.2, ап.4, с ЕГН, непълнолетен, действащ лично и със съгласието на баща му и негов законен представител Е.Ц.Х. с ЕГН, искове с правно основание чл.432, ал.1 и чл.429, ал.3 от КЗ – за заплащане на обезщетение в размер на 1 500 лева /хиляда и петстотин лв./ за причинени му имуществени вреди – лишаването му от дължимата от майка му Е.Г.Ч., починала при горното ПТП, издръжка за минал период – от смъртта ѝ, 21.05.2022 год., до предявяване на иска, 10.11.2022 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 21.05.2022 год. до окончателното ѝ заплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Е.Е.Х. от гр. З., ул. „Хаджи Димитър“ № 9, ет.2, ап.4, с ЕГН, непълнолетен, действащ лично и със съгласието на баща му и негов законен представител Е.Ц.Х. с ЕГН, искове с правно основание чл.432, ал.1 и чл.429, ал.3 от КЗ – за заплащане на обезщетение в размер на 15 000 лева /петнадесет хиляди лв./ за причинени му имуществени вреди – лишаването му от дължимата от майка му Е.Г.Ч., починала при горното ПТП, издръжка за бъдещ период – от предявяване на иска, 10.11.2022 год., до навършването му на пълнолетие, 23.11.2027 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 21.05.2022 год. до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА на осн. чл.432, ал.1 и чл.429, ал.3 от КЗ "ДЗИ - " ЕАД, ЕИК да заплати на **Ц. Е. Х.** от гр. З., ул. „Хаджи Димитър“ № 9, ет.2, ап.4, с ЕГН, непълнолетен, действащ лично и със съгласието на баща му и негов законен представител Е.Ц.Х. с ЕГН, сумата от **128 000 лева** /сто двадесет и осем хиляди лв./ по предявения като частичен иск за сумата от 220 000 лева, при пълен размер на претенцията от 240 000 лева, съставляваща обезщетение за причинени му неимуществени вреди – душевни болки, страдания и психически стрес вследствие на смъртта на майка му Е.Г.Ч. с ЕГН *****, настъпила при ПТП, причинено на 21.05.2022 год. около 18.30 часа на път II-64, км 6+600 м между гр. Б. и гр. К.,

по вина на Г.И.Ч. с ЕГН ***** – водач на лек автомобил марка „Опел“, модел „Мерива“ с ДК № СО 8492 ВМ, със застрахователна полица № BG/06/121002097248 за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена с ответника, валидна от 21.07.2021 год. до 20.07.2022 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 27.07.2022 год. до окончателното ѝ заплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск по чл.432, ал.1 от КЗ **В ЧАСТТА МУ** за разликата до пълния му предявен като частичен размер от 220 000 лева /двеста и двадесет хиляди лв./ и предявения иск чл.429, ал.3 от КЗ **В ЧАСТТА МУ** за заплащане на законна лихва за претендирания период от 21.05.2022 год. до 27.07.2022 год.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Ц. Е. Х. от гр. З., ул. „Хаджи Димитър“ № 9, ет.2, ап.4, с ЕГН, непълнолетен, действащ лично и със съгласието на баща му и негов законен представител Е.Ц.Х. с ЕГН, искове с правно основание чл.432, ал.1 и чл.429, ал.3 от КЗ – за заплащане на обезщетение в размер на 1 500 лева /хиляда и петстотин лв./ за причинени му имуществени вреди – лишаването му от дължимата от майка му Е.Г.Ч., починала при горното ПТП, издръжка за минал период – от смъртта ѝ, 21.05.2022 год., до предявяване на иска, 10.11.2022 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 21.05.2022 год. до окончателното ѝ заплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Ц. Е. Х. от гр. З., ул. „Хаджи Димитър“ № 9, ет.2, ап.4, с ЕГН, непълнолетен, действащ лично и със съгласието на баща му и негов законен представител Е.Ц.Х. с ЕГН, искове с правно основание чл.432, ал.1 и чл.429, ал.3 от КЗ – за заплащане на обезщетение в размер на 9 750 лева /девет хиляди седемстотин и петдесет лв./ за причинени му имуществени вреди – лишаването му от дължимата от майка му Е.Г.Ч., починала при горното ПТП, издръжка за бъдещ период – от предявяване на иска, 10.11.2022 год., до навършването му на пълнолетие, 09.02.2026 год., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 21.05.2022 год. до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.6 от ГПК "ДЗИ - " ЕАД, ЕИК да заплати по сметка на Софийски окръжен съд сумата от **10 440 лева** /десет хиляди четиристотин и четиридесет лв./, съставляваща дължима за производството по делото държавна такса и направени разноски от бюджета на съда.

ОСЪЖДА на осн. чл.38, ал.2 от ЗА "ДЗИ - " ЕАД, ЕИК да заплати на адвокат П. Д. К. от САК, БУЛСТАТ 123526882, със служебен адрес гр. К., ул. „Славянска“ № 6, ет.4, ап.10, сумата от **5 000 лева с ДДС** /пет хиляди лв. с ДДС/, съставляваща определено от съда по реда на чл.38, ал.2 от ЗА адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство по делото.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 и 8 от ГПК Е.Е.Х. с ЕГН и Ц. Е. Х. с ЕГН, непълнолетни, действащи лично и със съгласието на баща им и техен законен представител Е.Ц.Х., и тримата от гр. З., ул. „Хаджи Димитър“ № 9, ет.2, ап.4, да заплатят на "ДЗИ - " ЕАД, ЕИК сумата от **574.92 лева** /петстотин седемдесет и четири лв. и деветдесет и две ст./, съставляваща направени по делото разноски и възнаграждение за представителство от юрисконсулт съразмерно с отхвърлената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____